

govoli uvideti navedene razmere, ter naj blagovoli potrebno ukreniti, da se na petrazredni šoli v Št. Petru pod Sv. gorami zopet vpelje poldnevni šolski pouk.

Sv. Peter pod Sv. gorami . . . Sledi 179 podpisov.

Iz mozirske okolice. (Neznosno breme) davkov leži, kakor smrtna mōra na kmečkih ramenih. Doklade občinske, okrajne, deželne vedno rastejo. Žalostno se kmet ozira po pomoči; od nikoder je ni. Gosposka pa, mesto podpirati zatiranega kmeta, mu še na lastnej zemlji krati pravice, Evo dokaza! Ko se je pri nas uravnal tok Savinje, vozili so prod in zemljo iz pašnikov ob vodi na nove »škarpe«, globoki jarki zijajo sedaj po obmejnih gmajnah; v lastno škodo smo dovolili odvožanje gromazi v veselej nadi, da bodo sedaj tudi pašniki zavarovani.

Ali računali smo brez oštirja. Vrbovje, ki je vzraslo na naših gmajnah ob »škarpi«, pa sedaj ni več naše; še šibe ne smeš več urezati na tej svoji lastnini, ako nočeš tiran biti pred sodnijo. Gosposka pa prodaje vrbovje in steljo iz naših posestev, davke plačujemo pa mi. Kje je pravica?

Toda še hujšo rano so nam zavdali. Blizu 11 oralov zemlje je loška soseska čez 40 let rabila za pašnik, plačevala zanj vse davke, a ko se je ob meji postavila »škarpa«, prodala je gosposka ves ta svet na dražbi in od nje ga je morala soseska kupiti, ako noče svoje gmajne izgubiti. Torej naš svet, za katerega smo poštene davke plačevali, smo morali še enkrat plačati.

Pamet zastane človeku ob tej krivici. Javno zahtevamo od poklicane gosposke odgovora: Kam je šel ta denar? Kdaj se nam bo vrnila pravica do vrbovja na naših posestvih ob »škarpi«? Dokler se nam pravica ne vrne, ostane davek krivičen, ki ga plačujemo od zemlje, do katere nam gosposka pravice ne pripozna. Kmet.

Iz Vodic na Kranjskem. (Božičnica v Repnjah.) Kakor vsako leto, tako so napravile tudi letos č. šolske sestre v Repnjah prav lepo božično veselje otrokom in odrasčenim, le s tem razločkom, da je bilo letos še lepše, ker je bilo zopet nekaj nove slikarije na odru. Po izbranem vspredu so se vrstile deklamacije, voščila in igrokaz: »Roza Jelodvorska«. Kot konec pa so lepo završevale vso božičnico izvrstno sestavljene žive podobe ob čarobni razsvetljavi umetnega ognja.

Posebno pohvalno moram omeniti slavnostni govor na čast našemu očetu Leonu XIII. povodom njihove biserne sv. maše. Res, srce povzdigujoči trenutek je bil, ko so koncem govora deklice vse skupaj, kakor iz enega grla Leonu izrazile svojo udanost, spoštovanje in ljubezen.

Zares čuditi se je, koliko in kako sigurno so znale na pamet šolske deklice. A kdor od blizu opazuje zavod, se ne bo čudil, videč velik trud, neumorno prizadevanje in res angeljsko potrpežljivost njihovih učiteljic, č. šolskih sester. Bog jih blagoslovi! Slovenskim deželam pa daj še več takih zavodov!

Iz ptujske okolice. (O novem letu.) Pri nas Slovencih je bila od nekdaj lepa navada, da smo si v prav krščanskem duhu voščili v novem letu »obilje sreče in blagoslova božjega«. V novejšem času je začela izpodrivati to staro, pošteno šego neka od narodnih naših nasprotnikov med nas zanesena spaka. Novo leto vošči se z nemškimi, takomenovanimi »jukskartami«, katerih večino zamoremo imenovati nesramne psovalnice. Le-te »karte« kažejo nam najbolje, kako da propada pravnost vedno bolj in bolj. Odpošiljatelji teh »kart« vedo prav dobro, da ne delajo prav, da jim ni za voščilo, temveč da hočejo le žaliti in norčevati se, zategadelj se pa tudi sramujejo podpisati svojega imena, pačijo celo svojo pisavo ter oddajo le te »karte-spake« na drugej pošti, da bi motili na ta način onega, kateremu je namenjena. In kaj je posledica takej surovosti? Jeza,

kletev, sovraštvo, bolezen itd.; večkrat sumi se celo čisto nedolžen človek. Žalostno, da prežalostno je, da se prijemlje ta grda navada boljših slojev našega slov. ljudstva. Držimo se rajše stare, lepe in krščanske navade, a pustimo to lopovstvo onim, ki so ga k nam zanesli, t. j. nasprotnikom krščanske pravnosti in omike! Sicer pa se naj ta spaka postavnim potom odpravi!

Od nemške meje. (Novoletne želje.) Na pragu novega leta stojim, toda ne oziram se v prihodnost, temuč še v preteklost. Presojam, kar se je storilo za obrambo slovenske meje. Na prvem mestu seveda moram navesti zmago v št.-iljskem v krajnem šolskem svetu. Tej zmagi prisojam precejšni pomen za tukajšnje razmere, za vtrjenje meje in za to tudi rečem: Na to zmago se ima ozirati celo vsa Slovenija, ves slovenski narod. V resnici, ako jo presojam s tega stališča, je to eden kamen, katerega so vložili tukajšnji rodoljubi v mejo. Pa če ne bi bilo tega in če ne bo še enakih več, slovenski narod, plot svoje meje si ne boš več delal tukaj, glej, če si ga boš mogel še postaviti ob Dravi!

Drug predmet presojevanja mi je bralno društvo. Značaj tega bralnega društva je drugačen od značaja sličnih društev po drugih samo slovenskih krajih. Tukaj naj bi močna jez bilo bralno društvo, ob katero se sicer hudo, pa brezvspešno zaletava pogubonosna reka germanizacije. To postojanko, katero so postavile slovenske roke v obrambo meje, bi nemštvo rado podrlo, da bi se potem brez oviranja razlilo po slovenskih livadah. Delovanje tega društva v preteklem letu spričuje o tem. A vse, kar je pretrpelo društvo v preteklem letu, je nalik ranam, katere je prinesel vojak iz boja domov. Prav te rane so, katere vzbujajo pozornost nanj, katere mu prinašajo priznanja. Tako tudi povzdigujejo ovire, katere so stavili narodni nasprotniki našemu društvu, njegovo veljavo.

Ako bi bil tudi namenjen pisati o tem, kar se je opustilo za obrambo slovenske meje in kar se je storilo, da se podere slovenska meja, potem bi moral v prvi vrsti presojati občinsko vodstvo št.-iljsko. Seveda pozabiti tudi ne bi smel na šulvereinsko šolo. Pa o teh ne maram danes spisati, rajši prevdarjam, kaj se naj stori v prihodnjem letu za vtrjenje slovenske meje.

Krajni šolski svet mora dobiti svojo trdno zaslombo v občinskih zastopih. Ako te ne bo, kako se mu bo godilo, ni težko uganiti. V to pa je treba, da imajo večino v zastopu Slovenci, da je vodstvo v slovenskih rokah. Da se to zgodi, v to se mora delovati, v to morajo delovati vsi tukajšnji rodoljubi vsak po svojih močeh. (Dalje prih.)

Iz kozjanskega okraja. (Varujte se Roka!) Rok Drogenik, agent zavarovalnice »Graesham«, se manj razume na § 19 tisk. zak. kakor zajec na boben. Zato iz poslanega nam popravka vsprejmemo samo toliko, kolikor se tiče njegove osebe:

»Na dopis iz kozjanskega okraja v št. 50 in 51 vašega lista zahtevam v smislu § 19 tisk. zak. da vsprejmete naslednji stvarni popravek:

Ni res, da bi si jaz hodeč po kozjanskem okraju ne bil upal povedati svojega imena, res pa je, da jaz mojega imena nikomur nisem prikrival, ker se mi ga ni treba pred nikomur sramovati.

Ni res, da sem grdil zavarovalni zavod »Unio catholica«.

Ni res, da se jaz mastim in popivam po gostilnah s tujim denarjem, a res je, da si moram jaz svoj zaslužek sam s poštenim delom pošteno zaslužiti.

Ni res, da sem se jaz bratil z lenuhi in brezverci, res pa je, da jaz take družine ne poznam. — Rok Drogenik, urednik »Svobodnih glasov«.

Opomba uredništva. Kak poštenjak in resnicoljub da je Rok, naj pa bralci razvidijo iz naslednjega: Pet dni je bil Rok v gostilni gospe Pirhove v Kozjem, pa ni povedal svojega imena, tako tudi ne v čital-

nici g. kaplanu, ki mu je luč prinesel. Rok je nekdaj bil agent »Unio cath.«; zakaj še zdaj ni? On že ve! »Unio cath.« je na Pilstanju smešil z besedami: »A tukaj je tako pobožno ljudstvo, je vse polno raznih agentov, pa niso vsi pri »Unio cath.«? Za ta izrek imamo dve priči. Tudi to je res, da je v Kozjem popival in se mastil, saj je vedno letal iz gostilne v gostilno; trikrat enega popoldne je prišel v gostilno g. Fr. Gučka. In Rok se ne masti z denarjem, ki ga pri »Graescham-u« zasluži, ampak ki ga kot socijaldemokratičen agent dobiva, in ta denar je iz žuljevih rok delavcev. Po naših mislih pa ta denar od mokraskih agentov ni preveč pošteno zaslužen!

Razne stvari.

Domače.

(Milostivi knezoškofo) so na praznik sv. Treh kraljev v stolnici navdušeno pridigovali o treh čednostih božjih ter nato peli slovesno sv. mašo, pri kateri je krasno popeval Singenbergerjevo mašo in h. ss. Cordis Jesu z 2 ulogama moški zbor, broječ 80 pevcev, in kar moramo povdarjati, samih Slovencev. Petje je mojstersko vodil č. g. L. Hudovernik.

(Višjepastirska pohvala.) Iz Črešnjice pri Konjicah se nam poroča, da je preč. knezoškofijstvo poslalo pohvalno pismo gosp. Jožefu Kranjcu, ki je ondi že 55 let cerkovnik, orgljar in 40 let skrben cerkveni ključar, ter g. Jerneju Pustovniku, velikemu dobrotniku cerkve, ki je 1000 gld. daroval za veliki zvon in 340 gld. za monštranco.

(Ali je načelo »Svoji k svojim« krščansko? Seveda! Strogo katoliški Mahničev »Primorski list« piše dne 1. jun. 1897 nastopno: »Kupujte le pri Slovencih, kličemo vsem Slovincem. To geslo nikakor ne nasprotuje krščanski moralí, kajti prej smo dolžni pomagati svojemu zatiranemu narodu nego nasprotniku, ki se v politiki ne drži krščanske pravičnosti. Svoji k svojim!«

(V komisijo za pariško razstavo) je trgovinsko ministerstvo imenovalo na Štajarskem okoli 60 udov, med temi, čuj svet, samo dva Slovenca, namreč gosp. prof. Fr. Robiča in g. Fr. Lenčeka z Blance. Tako nam reže Gaučevo ministerstvo kruh pravičnosti!

(Telefon) imamo v Mariboru od dne 27. decembra. Kdor hoče govoriti na Dunaj ali v Trst, plača takse 1 gld., v Ljubljano pa 80 kr. Zlasti za trgovce je velepomembna ta naprava, s katero se lahko pomenkuješ s svojim graškim, dunajskim, tržaskim ali ljubljanskim znancem.

(Petindvajsetletnico župnikovanja) je dne 8. jan. slavil č. g. Franc Schwarz, župnik v Kamnici pri Mariboru, ki je poprej nekaj let župnikoval na Muti. Kamniški župljani in njegovi mnogi prijatelji mu o tej priliki kličejo: Še na mnoga leta!

(Franc Girstmayr.) ki je na Dunaju v državnem zboru pokazal, da zna razbijati, je na sv. Treh kraljev dan govoril pri božičnici nemških solarčkov v Št. Ilju v Slov. gor. ter jih navduševal za narodno zedinjenje. Da, Franc, pri solarčkih mora začeti, kdor hoče biti velik politik!

(Pobalinstvo v Mariboru.) V noči od dne 6. na 7. januarja je neki pobalin strl dve šipi na pisarnici stolnega župnišča. Ali še ne boje miru? Po vsej pravici torej že mnogi trezno misleči Mariboržani želijo: Ako slavni magistrat s svojo policijo ne more ali noče več za red skrbeti, pa se policija naj podržavi!

(Socijalni demokratje) so v Mariboru minolo nedeljo popoldne imeli shod, na katerem so zahtevali volilno pravico tudi za deželni zbor. Enaka želja se je izrekla te dni tudi na drugih mokraskih shodih, gotovo tudi v Ribnici na Pohorju in v Rajhenburgu.

In kaj hočejo rudečkarji v deželnem zboru? Kričati, razbijati in se pretepavati, kakor so to storili v državnem zboru!

(Okrožno sodišče mariborsko.) V tem okrožju je $\frac{9}{10}$ Slovencev, toda skoro vsi uradniki so Nemci. Za prisednike ali »beirate« so izvoljeni sami nemški prenapetneži in tudi vsi pečati so nemški! Ali smo že res par ur za Berolinom?

(Glasba.) »Savinjski glasovi« se glasi zbirka mičnih pesmij, katere je uglasbil g. Karol Brvar, mestni orgljar v Celju. Zvezek, ki stane 60 kr., obsega tri moške in tri mešane zборе. — Ob enem tukaj priporočamo orgljavcem dovršeno in mojstersko »Fantazijo« z vpleteno zahvalno pesmijo za orglje od Ign. Hladnika v Novem mestu. Stane 80 kr.

(Umrli) je v soboto v Gradcu gospa Neža Kregar, soproga mizarskega mojstra J. Kregarja v Mariboru, ter je bila v torek v Mariboru pokopana. Blaga pokojnica je bila pobožna in goreča Slovenka, kakoršnih je malo po naših mestih. Sveti ji večna luč!

(S Krete domov!) Zjutraj dne 3. jan. se je v Celje pripeljalo s poštnim vlakom 70 rezervnikov pešpolka št. 87 pod vodstvom nadporočnika Siegmunda, ki so prej služili na Kreti. Še tistega dopoldne so vojaško suknjo slekli ter se napotili na dopust.

(V celjskem »Narodnem domu«) so dne 6. jan. peli ljubljanski operni pevci opero »Traviatto« mesto »Trubadurja«. Vsi sedeži so bili razprodani, prostori precej polni, in bili bi še bolj, ko se ne bi bila par ur poprej po mestu raztrosila neresnična vest, da se bo igrala samo vesela igra. Po operi pa je bila živahna prosta zabava.

(Občine pri Vitanju.) Ljubnica, Skomre in Paka že dalj časa imajo slovensko uradovanje. Zadnji čas je to sklenila tudi občina Brezen ter si tudi lep slovenski pečat »Občina Brezen, okraj Celje« omislila v Ciriževih tiskarni v Mariboru. Doklej pa se bo v občini Dolič še nemški uradovalo? Saj v tej občini vendar ni nobenega Nemca.

(Sodnijski uradni dnevi v Vitanju.) Okrajno sodišče konjiško naznanja, da se bodo letos za pravico iskajoče ljudstvo, bivaajoče v občinah Vitanje, Kozjak, Ljubnica, Paka, Skomre, Spodnji Dolič in Brezen opravljali sodni dnevi dne 3. febr., 3. marc., 14. aprila, 5. maja, 2. jun., 7. jul., 4. avg., 1. sept., 6. okt., 3. nov. in 1. dec. od 9. do 12. in od 2. do 4. ure v občinski pisarni.

(V konjiškem gradu) so dobili v petek po sv. Treh kraljih princesinjo, kateri so včeraj pri sv. krstu dali ime po nadangelju Gabrijelu. Našla je ona v tem gradu že po štiri bratce in štiri sestrice, ki se izreajo v strahu božjem in po naukih sv. katol. cerkve.

(Iz Šoštanja) se nam poroča: Za župana v Šoštanju je izvoljen g. Iv. Vošnjak, veleobratnik in deželni poslanec. — Rojenih je bilo v pretečenem letu v tukajšnji župniji 157, umrlo 91 oseb; porok pa je bilo 27.

(V Čadramu) je bilo 1897. leta 19 parov poročenih, 76 otrok se je narodilo in samo 41 oseb pa je bilo mrtvih, tako malo, kakor že 29 let ne. Znamenje zdravega in srečnega leta.

(Naročujte si »Glasnik«, posebno slavna društva, ker je jako dobro urejevan, krščansko-socialen list za delavno ljudstvo, kateri najodločnejše razkriva in pobija socialno-demokratske laži. Izhaja trikrat na mesec, stane za celo leto 1 fl. Naslov: upravnništvo »Glasnika« v Ljubljani.

(Slovenski trgovci na Štajarskem) si dopisujejo med seboj v trgovinskih rečeh večinoma nemški. Kje je narodna odločnost? Največkrat samó na jeziku, a mi smo tega mnenja: narodna odločnost se kaže v dejanju!

(Za Prekmurce) so mi zopet poslali naslednji p. n. gg. slov. knjig: sl. Mohorjeva družba v Celovcu 12 knjig; notar A. Kupljen v Črnomlju 10; Andraž Hanžel, posestnik na Kamenščaku pri Ljutomeru, 30 knjig; Anton

Postružnik, kaplan v Šmartinu pri Šaleku, 37; šoštanjska kaplana Fr. Lom in K. Presker 46 in Fr. Senekovič, posestnik v Jarenini, 36 knjig. Plačaj Bog! — Fr. Sal. Gomilšek, provizor v Jarenini, žel. post. Pesnica.

(Nemška šola na bobnu?) Konjiški lončar Florj. je za novo nemško šolo v Vitanju napravil več pečij. Terjal je plačilo zdaj pri tem šolskem očetu, zdaj pri onem; pa vsi so ga odgnali. Slednjič se je pritožil pri sodniji. Kako bodo pa potem »hajlali« vitanjski nemčuhi, če njihovo šolsko poslopje pride na boben!

(Duhovniške spremembe.) Umrli je nagloma č. o. Klement Šalamun, gvardijan oo. minoritov na Ptuj. Danes ob 10. uri je bil pogreb. Naj v miru počiva! — Č. gosp. kaplan Fr. Višnar je postal provizor pri Sv. Križu tik Slatine. Ta nadžupnija pa je razpisana do dne 17. febr.

Društvene.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so poslali slavni občinski zastop Galuška 5 gld., občini zbor bralnega društva v Rušah po č. g. Šijancu 5 gld., preč. g. stolni prošt Ignacij Orožen 10 gld., č. g. Jan. Kukovec, župnik v Apačah, 2 gld. 50 kr. in neimenovan v Slivnici 1 gld. Bog plati!

(Katoliško delavsko društvo) v Mariboru je imelo v nedeljo občini zbor. Iz poročila tajnikovega je bilo posneti, da je društvo lani priredilo 11 društvenih zborov s slov. in nemškimi govori, razne gledališne predstave, družbinske večere, božičnico itd. Ko je odbor prevzel društveno vodstvo, imelo je društvo razun inventara 14 gld. 35 kr. gotovine v blagajni, 53 gld. v podpornem skladu in 119 gld. 3 kr. dolgov. Dolgovi so se lani vsi poravnali in vkljub temu, da je društvo lani izplačalo obolelim udom 112 gld. 60 kr. podpore, nahaja se koncem leta v blagajni 36 gld. 21 kr. in 171 gld. 38 kr. v podpornem skladu. Vsi društveni dohodki so znašali 1178 gld. 7 kr. Rednih družstvenikov ima društvo 112, podpornih 67 in 3 častne. Novi društveni odbor se je tako-le sestavil: č. g. Martin Matek, predsednik; g. A. Kurzmann, I. podpredsednik; g. Fr. Ploč, II. podpredsednik; g. O. Schmidt, tajnik; g. Fr. Kothbauer, blagajnik; g. J. Hardinka, knjižničar; gg. odborniki: Jurič, Ulčnik, Gselmann, Fersch in Cvahte.

(Občini zbor »Savinjske podružnice« Slov. planinskega društva« se vrši v nedeljo, dne 16. januarja ob 2. uri popoldne gostilni g. Josipa Mikuša v Gornjem gradu po dnevnem redu: 1. Poročilo o delovanju leta 1897.; 2. Poročilo blagajnika; 3. Proračun za leto 1898; 4. Nasveti in predlogi. Ako bi v smislu § 17 društvenih pravil ta občini zbor ne bil sklepčen, vrši se ob 3. uri isti dan drugi občini zbor po enakem dnevnem redu.

(Bralno društvo v Cezanjevcih) ima občini zbor v nedeljo, dne 23. januarja v šoli s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav predsednika; 2. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja; 3. Volitev novega odbora; 4. Razni predlogi. Začetek ob 3. uri popoldne. Zabavni del se vrši v gostilnici gospoda Murkoviča.

(Bralno društvo »Mir« pri Veliki Nedelji) ima v nedeljo, dne 16. januarja občini zbor in priredi isti večer o 7. uri veselico z zanimivim programom pri g. Altu.

(CXIII. odborovaseja »Slovenske matice«) bode v sredo, dne 19. januarja ob petih popoldne v društvenih pisarniških prostorih. Vspeedom: 1. Naznanila predsedništva. 2. Odobrenje zapisnikov o 111. in 112. odborovi seji. 3. Poročilo gospodarskega odseka. 4. Poročilo književnega odseka. 5. Poročilo tajnikovo.

(Iz Ljutomera.) Prvo spodnještajarsko kolesarsko društvo s pravili »Ljutomersko kolesarji Ptiči seliči« javlja vsem dosedanjim klubovim članom, da se vrši prvi občini zbor v nedeljo, dne 16. jan. točno ob 2. uri popoldne v Ljutomeru v prostorih g. Vaupotiča

z vspeedom: 1. Pozdrav načelnika osnovalnega odbora. 2. Prečitane potrjenih pravil. 3. Vsprejem udov. 4. Volitev stalnega odbora. 5. Slučajnosti. NB. Posebna vabila se ne izdajejo.

(Vinorejsko društvo) v Krčevinah pri Vurbergu bode imelo dne 17. januarja občini zbor pri načelniku g. Aleks. Grabarju. Vspeedom: Pozdrav načelnika, pogovor o računih, volitev načelnikovega namestnika, zapisovanje udov, plačevanje letnine in pogovori o vinoreji.

(Bralno društvo pri Sv. Križu blizu Ljutomera) ima občini zbor dne 16. januarja v bralni sobi. Vspeedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja. 3. Volitev novega odbora. 4. Vplačevanje udnine. Želi se, da bi se udje polnoštevilno udeležili zborovanja in tudi novi pristopili.

(Centralna posojilnica slovenska) v Krškem naznanja, da bode novi rentni davek sama plačevala, in vabi pri tej priliki slovensko občinstvo, da bi svoje prihranjene novce vlagati blagovolilo v njeno blagajnico. »Centralna posojilnica slovenska« je registrovana zadruga z neomejeno zavezo. Ž njo je že v zvezi dvajset slovenskih posojilnic, ki so prevzele za njo neomejeno jamstvo. Obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$, in sicer od 1. in 15. dneva vsakega meseca dalje.

Iz drugih krajev.

(Proslavljen pesnik.) Č. g. Anton Hribar, kaplan v Smledniku na Kranjskem, je dobil od naučnega ministra umetniški stipendij v znesku 300 gld. Č. g. A. Hribar je dozdej večinoma pesnikoval za »Dom in svet«, kateri izvrstni list s tem nujno priporočamo.

(Iz Celovca.) Desetletnice Einspielerjeve smrti se bomo spominjali Slovenci dne 16. jan. Dne 20. jan. pa bodo koroški Slovenci imeli v Celovcu ob 9. uri v cerkvi sv. Duha slovesno sv. mašo zadušnico. — Na Koroškem prične Bauernbundov »Kmečki List« izhajati 15. jan. Slovenci, razširjajte vrli »Mir«!

(Stekel pes) je v Trstu obgrizel 40 ljudi in več psov. Te ljudi bode poslala mestna občina na Dunaj v bolnico. — V Ljubljani na Poljanah je pa stekla mačka ugriznila domačega sina, kateri je tudi šel na Dunaj v bolnico.

(Pet ranjenih in dva mrtva.) V nekem kamenolomu pri Kumnu na Krasu je delalo šest delavcev in jedna ženska. Nankrat se je utrgal plaz nad njimi ter jih zakopal. Jeden delavec in jedna ženska sta bila takoj mrtva. Ostalih pet pa je hudo ranjenih.

(Razstava za kuhinjsko umetnost) se je otvorila na Dunaju v navzočnosti cesarja in ministrov. Kar premorejo jedil in pijač najboljše kuhinje in kleti v Evropi, se je tu lahko ogledalo in okušalo; razstava je velikanska. Oni dan pa je nastal ogenj, katerega so pa kmalu udušili. Začelo je goreti v kleti, kjer je imel Kleinoschegg iz Gradca šampanjca.

(»Živio!«) je geslo podobi, katero vidimo priplepljeno na voglih naših ulic, v izložbah trgovcev, kot kras v koledarjih in časopisih. Znana trdka Kathreinerjeva priporoča svojo sladno kavo s to podobo. Mala stvarica na podobi je gotovo videla pri kaki svečanosti, kako so oče vzdignili kozarec vina in sprijatelj in domačini trčili rekoč: »živio!« Ta »živio!« ji je ostal v bistri glavici kot izraz najvišjega veselja in odkritosrčne udanosti. In s tem izrazom veselja pozdravi kavo, katero ji ravno prinaša sestrice. Saj je to ona Kathreinerjeva kava, ki ji tako prijetno diši in dobro tekne, krepča ude in daje polno cvetoče ličice. In ko ravno nese k ustom čašico, polno kave, vzkipi ji iz srca oni izraz poln zadovoljnosti in srčnega veselja in »živio!« vsklikne svoji sestrici. In sestrice se nasmeje, saj je s pozdravljajočo enake misli, saj tudi ona, kakor cela družina, tako rada pije sladno kavo, ker dobro pozna njene vrle lastnosti. Podoba vsakemu dopade. Res, boljše Kathreiner svoje toliko priljubljene sladne kave ni mogel priporočiti, kakor je storil umetnik s to podobo.

Loterijske številke.

Gradec 8. jan. 1898: 15, 48, 67, 27, 7
Dunaj » » » 73, 36, 42, 3, 28